

Берлин, 26. VII. 36

Мили Ваньо,

Получих тази сутрин писмото ти. – Благодаря! Че не ми писа по-рано – никак не ме очудва. Нали си те познавам! Пък и „*Aus gen Augen, aus gem Sinn*“...⁶⁵ (Не се чуди, бих могла да ти напиша сега и цяло любовно писмо на немски – чух вече излияния на този език...)

Много съм доволна, че дойдох в Берлин. Не мога, освен да благодаря на моя приятел – Случаят⁶⁶ – който така извъртя работата, че наместо да отида на конгреса в Буда Пеща, озовах се тук.

В Берлин мисля че видях вече всичко, което има за гледане, – всичките музеи (особено ми хареса „*Pergamon*“), *Schloss-a, Dom-a*, Зоологическата градина, *Tiergarten*, Библиотеката и пр.

Бях в „*Volksbühne*“ на *Internationale Tanzwettspiele*, които почнаха от 16 т. м., и видях индийския балет на Менака и най-интересната, силна, трагична немска танцьорка *Mary Wigman*⁶⁷, с нейната група.

Утре вечер ще бъда в *Staatsoper* да гледам *Tanzgruppe der Preussischen Staatstheater* в „*Die Barberina*“, а от 1 август почват тържествените представления в театъра, Вагнер в Операта и концерти на филхармонията.

Интересно и хубаво ми е тук. – Напредвам по-малко и в езика, даже някои се чудят, че за толкова кратко пребиваване тук, все пак успявам навсякъде да се разправа и да се разбере. Циркулирам сама, като същинска берлинчанка, из целия град, с всички видове превозни средства.

Най-интересното е, че коренно си промених мнението за немците: те са по-внимателни, по-мили, по-любезни, по-чистосърдечни, по-възторжени, по-сантиментални, по-нежни, по-откровени, по-излиятелни – от нас, – които се смятаме за незначителни – какъв си горещ южен народ...